

Abstrakt

Institut dříve vysloveného přání je multidisciplinárním eticko-právním problémem. Při jeho použití dává plně svéprávný pacient jako laik pokyn zdravotníkům, tedy profesionálům, jak mají postupovat při jeho léčbě v případě, že on sám nebude schopen, trvale nebo dočasně, dát informovaný souhlas s léčbou, popřípadě tuto odmítnout. Pacient má právo na vyjádření svého přání o budoucí zdravotní péči o vlastní osobu v době, kdy už se nebude schopen sám rozhodovat. Dříve vyslovené přání je svým způsobem zvláštním druhem informovaného souhlasu nebo nesouhlasu směřujícím do budoucnosti k do určité míry nejisté události.

Předkládaná práce se skládá ze dvou částí, které jsou rozděleny do třech větších kapitol. Hlavním úkolem první části je podat ucelený výklad toho, jak je dříve vyslovené přání upraveno na jednotlivých úrovních právního řádu České republiky. V této části je rovněž rozebrán vztah úpravy zakotvené v zákoně o zdravotních službách a v občanském zákoníku. Druhá část, která je tvořena kapitolami „Odras institutu dříve vysloveného přání v oblasti intenzivní medicíny a paliativní péče“ a „Limitace péče, dříve vyslovené přání a právní odpovědnost lékaře“, se věnuje využití institutu dříve vysloveného přání ve dvou specifických oblastech medicíny, a to v intenzivní medicíně a paliativní péči. S těmito oblastmi velmi úzce souvisí problematika rozhodování na konci života a limitace péče.

Cílem práce je nastítnit praktické problémy vyvstávající pro poskytovatele zdravotních služeb a zdravotnické pracovníky při uplatnění dříve vysloveného přání a pokusit se stanovit možná řešení.